

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019202670
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0019202670.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci žalobcu Ing. Pavla Sentivániho, bytom v Oreskom č. 139, zastúpeného Advokátskou kanceláriou C & B PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Humennom, Štefánikova 17, proti žalovaným: 1. JUDr. Lukášovi Pažinkovi, bytom v Michalovciach, Pribinova č. 2232/10, 2. Márii Šandrejovej, bytom v Michalovciach, Pri Mlyne č. 1447/20, o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 2.12.2019 č.k. 10C/23/2019-89 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o zastavení konania a vo výroku o vrátení súdneho poplatku.

Z r u š u j e uznesenie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi v sume 92,80 eura a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

2. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 2.12.2019 oznámil súdu, že svoj žalobný návrh berie späť v celom rozsahu vzhľadom k tomu, že zo strany účastníkov zmluvy zo dňa 5.3.2019 vo vzťahu ktorej sa domáhali neúčinnosti došlo k odstúpeniu od zmluvy a žiadal konanie zastaviť a vrátiť zaplatený súdny poplatok.

3. Na základe uvedených skutkových zistení súd prvej inštancie postupom podľa § 145 ods. 1 C.s.p. konanie zastavil a v súlade s ust. § 11 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil tým, že „súd rozhodol podľa § 257 C.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal, keďže zastavenie konania zavinili žalovaní a teda žalobca v dôsledku správania sa žalovaných zbral návrh späť. Tento však náhradu trov konania priznať nežiadal“.

5. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu.

6. Odvolanie odôvodnil tým, že súd konanie zastavil odôvodňujúc to tým, že na požadovanom určení nemá naliehavý právny záujem, preto daným určovacím petítom nemožno dosiahnuť odstránenie spornosti práva, alebo jeho neistoty v právnom vzťahu a takéto určenie má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu existencie alebo neexistencie zmluvného vzťahu, nakoľko žalovaný v 1. rade odstúpil od zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti. Na základe tohto odstúpenia vzal návrh v dobrej

viere späť a žiadal, aby súd konanie zastavil. Avšak po nahliadnutí do spisu na katastrálnom úrade zistil, že odstúpenie od kúpnej zmluvy nie je úradne overené. Nastala teda skutočnosť, že žalovaný v prvom rade opäť má v úmysle ho poškodiť a to svojím podvodným konaním. Na základe uvedeného navrhuje súdu, aby žalovaný riadne preukázal zákonný prevod nehnuteľností na základe odstúpenia od zmluvy, ktorá bude spĺňať náležitosti v súlade so zákonom.

7. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je sčasti dôvodne.

8. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav vo vzťahu k výroku o zastavení trov konania vychádzajúc zo zistenia, že žalobca pred začatím pojednávania vzal žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak konanie zastavil. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového, ani právneho stavu vo vzťahu k zastaveniu konania, preto odvolací súd na skutkové zistenia na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

9. K odvolaniu žalobcu vo vzťahu k výroku o zastavení konania je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné ak vychádza z názoru, že „nastala skutočnosť, že žalovaný „....opäť má v úmysle poškodiť žalobcu a to svojím podvodným konaním“.

10. Podľa § 123 ods. 1 C.s.p. podanie je úkon určený súdu.

11. Podľa § 124 ods. 1 C.s.p. každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

12. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Späťvzatie žaloby je procesný úkon žalobcu, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu celkom alebo v určenej časti nemá záujem a je uzročený s tým, že o jeho návrhu nebude súdom meritórne rozhodnuté.

14. Procesný úkon je nutné posudzovať z objektívneho hľadiska, t.j. podľa toho, ako bol navonok prejavovaný, nie podľa toho, či medzi prejavovým procesným úkonom a vnútornou vôľou konajúceho je skutočný súhlas. Ani podstatný omyl účastníka medzi tým, čo procesným úkonom prejavil, tým, čo ním prejsť chcel, nemá na účinnosť procesného úkonu žiadny vplyv.

15. Po späťvzatí žaloby nemôže teda žalobca dodatočne namietat, že jeho vôľa smerovala k inému následku, že konal v omyle, prípadne, že si nebol vedomý účinkov tohto úkonu a podobne. Späťvzatie žaloby nemôže žalobca následne odvolať, ani iným spôsobom negovať jeho právne následky. Preto ak žalobca vzal žalobu späť, nemôže späťvzatie odvolať a to ani za predpokladu ním tvrdeného prípadného ďalšieho podvodného konania strany sporu.

16. V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca pred začatím pojednávania vzal žalobu späť a žiadal konanie zastaviť, preto bez významu sú jeho námietky v odvolaní o vzniku skutočnosti, že žalovaný má opäť v úmysle ho poškodiť.

17. V uvedenej časti preto odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o zastavení konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako správne potvrdil.

18. Za dôvodné však považuje odvolací súd odvolanie žalobcu vo vzťahu k výroku o trovách konania, ktorým súd náhradu trov konania stranám sporu nepriznal z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti.

19. V prejednávanej veci právne posúdenie súdom prvej inštancie vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania treba považovať za rozporuplné a teda je nesprávne, ak súd na strane jednej uvádza, že náhradu trov konania žalobcovi nepriznal, pretože tento si náhradu trov konania nežiadal priznať a zároveň uvádza ust. § 257 C.s.p. upravujúce výnimočne nepriznanie náhrady trov konania pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

20. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Ako vyplýva z cit. ust. § 262 ods. 1 C.s.p. súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého súdneho procesu, t.j. tak, ako má súd povinnosť rozhodnúť o veci samej, tak má aj povinnosť rozhodnúť o trovách konania. Platí premisa, že právo na náhradu trov konania vzniká zo zákona a nemožno ho strane uprieť len preto, že si ho neuplatnila. Súd je teda povinný o trovách konania rozhodnúť aj bez zreteľa na to, či bol nárok na náhradu trov výslovne uplatnený, a či nie. V prejednávanej veci z obsahu spisu nevyplýva, aby sa žalobca zriekol nároku na náhradu trov konania, preto bolo potrebné riešiť otázku náhrady trov konania a to z hľadiska ust. § 256 ods. 1 C.s.p.

24. Preto ak súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania žalobcovi z dôvodu, že tento ich náhradu nežiadal priznať postupoval v rozpore s ust. § 262 ods. 1 C.s.p., navyše výrok o trovách konania je nepreskúmateľný, ak zároveň konštatoval, že o trovách konania rozhodol podľa § 257 C.s.p.

25. Vzhľadom na uvedené odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ C.s.p. zrušil napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

26. Po vrátení veci bude opätovne úlohou súdu prvej inštancie rozhodnúť o trovách konania a rozhodnutie odôvodniť náležite tak, aby bolo preskúmateľné odvolacím súdom.

27. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania.

28. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).